

Van Hyfte Sofie, 'Raoul De Keyser internationaal omringd in nieuwe tentoonstelling: Hij vertoefde graag in goed gezelschap'. www.demorgen.be, 2 January 2023.

Raoul De Keyser internationaal omringd in nieuwe tentoonstelling: 'Hij vertoefde graag in goed gezelschap'

Raoul De Keyser. Beeld Tim Dirven

Mu.ZEE in Oostende richt de spots op de 'internationale' kunstenaar Raoul De Keyser (1930-2012). 'Raoul eens uit zijn Vlaamse stal trekken en loskoppelen van de periode waarin hij geschilderd heeft, daar was het me om te doen', zegt bezieler Joost Declercq.

Het idee ontstond jaren geleden in het hoofd van Joost Declercq, artistiek coördinator bij Mu.ZEE en dichte vriend van Raoul De Keyser. Hij was toen aan de slag bij Museum Dhondt-Dhaenens en droomde van een tentoonstelling over het werk van de Deinzenaar in een internationale context.

“Raoul eens uit zijn Vlaamse stal trekken en loskoppelen van de periode waarin hij geschilderd heeft, daar was het me om te doen”, benadrukt hij. “Natuurlijk mag je je afkomst nooit verloochenen, maar het zou geen belemmering mogen zijn, zoals zo vaak wel het geval is geweest in de geschiedenis van de Belgische kunst. De Keyser is bekend tot in Amerika. Waarom dan niet eens tot daar reiken als we hem tentoonstellen?”

Uiteindelijk was het het curatorenkoppel Hanneke Skerath en Douglas Fogle, gevestigd in Los Angeles, dat met behulp van Mu.ZEE-curator Ilse Roosen *Friends in a field: conversations with Raoul De Keyser* op poten zette. “Wat we niet wilden was een hommage aan de kunstenaar”, vertelt Fogle. “Wel streefden we naar een evenwichtige tentoonstelling waarin elk werk het andere versterkt. Raoul was vroeger een sportjournalist. Bekijk deze tentoonstelling gerust als een voetbalwedstrijd. Elke kunstenaar is een speler op het veld.”

Raoul De Keyser, *Bern-Berlin hangend*, 1993. Beeld ©Family Raoul De Keyser/SABAM

Wat het werk van De Keyser zo goed maakt is dat het een ode vormt aan de subtiliteit. De man zei heel veel met erg weinig middelen. Zijn doeken ogen abstract, maar zijn doorgaans gebaseerd op motieven uit zijn dagelijkse omgeving zoals de kalklijnen op een voetbalveld, een deurklink of een boom in de tuin. Net als Roger Raveel vierde hij de alledaagse dingen in het leven. Hij creëerde op speelse wijze een oeuvre van voornamelijk schilderijen waarin dagdromen centraal stonden. Toevallige ontmoetingen, fouten en onbedoelde gevolgen, het komt allemaal terug in zijn werk.

Dat De Keyser wel degelijk bekend is tot ver buiten onze landsgrenzen bewijst een kortstondige ontmoeting tussen curator Skerath en de New Yorkse Amy Sillman, van wie ook werk in de expo te vinden is, enkele jaren geleden. “Nog geen tien minuten na de kennismaking draaide het gesprek uit op hun gemeenschappelijke liefde voor het oeuvre van Raoul De Keyser”, vertelt Fogle. “In plaats van over Sillmans werk te praten, bleef het gesprek gaan over de Deinzenaar. Uiteindelijk vormde dat het uitgangspunt voor deze expo.”

Friends in a field: conversations with Raoul De Keyser bindt op uiterst elegante wijze de werken van veertien heel diverse kunstenaars aan elkaar. Wat de kunstenaars met het oeuvre van De Keyser bindt is pure poëzie. Geen te letterlijke vertalingen of te voor de handliggende connecties. De kunstwerken spreken zonder geluid. Zoals de fijnzinnige sculpturen van de Amerikaanse Ricky Swallow. Op het eerste gezicht werkt de kunstenaar met huishoudelijke materialen zoals plakband, karton of touw. Maar in werkelijkheid zijn ze volledig opgebouwd in brons. Het trompe-l'oeil-effect van zijn met de hand geschilderde en gegoten touwen is indrukwekkend en net als De Keyser transformeert hij, weliswaar op zijn manier, het alledaagse in het buitengewone.

Raoul De Keyser, Bag, 1969. Beeld ©Family Raoul De Keyser/SABAM 2022

Enkele schilderijen verder hangt een groot doek van de hand van Maysha Mohamedi uit Los Angeles. Ook Mohamedi put inspiratie uit alledaagse taferelen, maar dat doet ze op uiterst speelse wijze. Ze giet gebeurtenissen en ontmoetingen uit haar dagelijkse leven in abstracte portretten. Haar werk *Powder* valt op door grote vlakken van het meest rustgevende blauw.

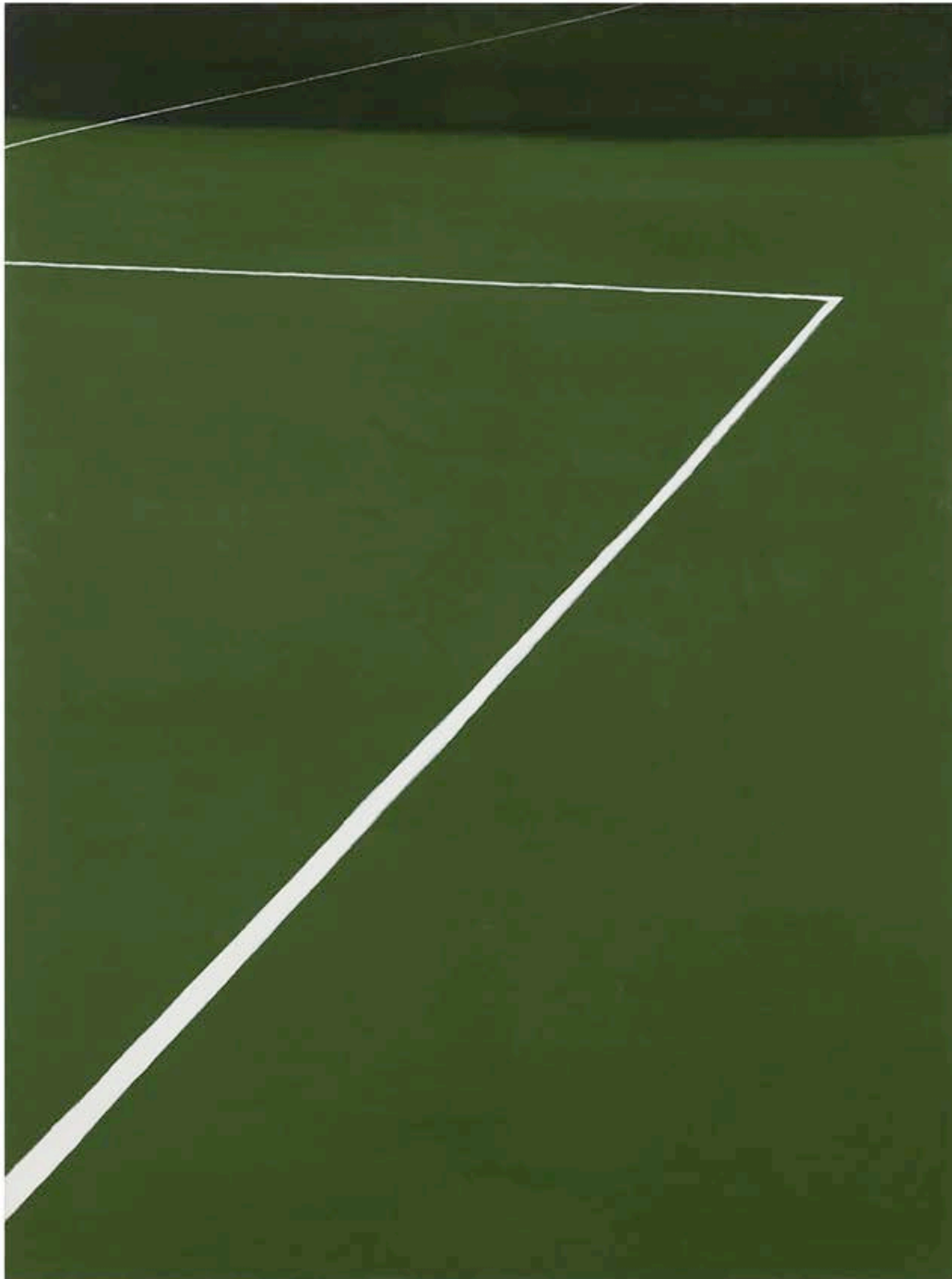
Mohamedi schilderde het als eerbetoon aan een plastische chirurg die twee jaar geleden de gespleten lip van haar zoontje naaide. “De man, een grote naam in Hollywood, wandelde nonchalant de kamer binnen, met een zak Cheetos in de handen”, vertelt ze erover. “Zijn vingers waren bedekt met vuiloranje poeder. Ik hield mijn hart vast, want het gezicht van mijn kind lag in zijn besmeurde handen. Tot de chirurg zijn handen grondig waste, op de meest kalmerende toon zei dat alles goed zou komen en in een mum van tijd en op onberispelijke wijze de lip van mijn zoon herstelde. Het gebeurde in een flits maar het vertrouwen dat ik plots voelde voor de chirurg, daar moest ik iets mee doen.”

GOED GEZELSCHAP

De Keyser wordt ook geflankeerd door kunstenaars van dichterbij huis die veel voor hem betekend hebben, zoals Luc Tuymans en de Nederlandse René Daniëls. Die laatste scoort alleen al met de meest poëtische titel in de rondgang. *Twee i's die vechten om een punt* voert een mooi schilderkundig dialoog met het ogenschijnlijk eenvoudige *Wit* van De Keyser uit 1974 en *Hellepoort 7* uit 1984. Terwijl we ernaar kijken en de vele Amerikanen die hem omringen bestuderen, vragen we ons af wat de kunstenaar nu zelf van deze expo had gevonden.

Zoon Luc De Keyser, die samen met zijn broers heel wat werken uitleende aan Mu.ZEE, lijkt onze gedachten te lezen. “Niemand kan daar natuurlijk antwoord op geven, maar mijn vader vertoefde graag in goed gezelschap. Als je terugblijkt op de kunstenaars waar hij vroeger zelf naar opkeek, dan waren die doorgaans Amerikaans. Denk aan Frank Stella en Jackson Pollock. Dat hij vandaag zelf tussen Amerikanen terechtkomt, maakt de cirkel gewoon mooi rond.”

Friends in a field: conversations with Raoul De Keyser loopt tot 21.05 in Mu.ZEE.

Raoul De Keyser, Lines, 1972. Beeld ©Family Raoul De Keyser/SABAM 2022